

РОЗДІЛ 4

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСНОВИ ВПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДИК НАВЧАННЯ І ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ III-IV РІВНІВ АКРЕДИТАЦІЇ

**УДК 378.035.09
ББК 74.58**

**О.В. Абрамчук
м. Вінниця, Україна**

ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ ТЕХНІЧНИХ ВНЗ НА ЗАНЯТТЯХ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Перехід до інформаційного суспільства, зміна парадигми суспільного розвитку, нові, вищі вимоги до працівника - все це приводить до якісно нової, а саме інноваційної освіти. Реалізація концепції інноваційної освіти включає якісну зміну структури і змісту освітніх програм, форм і методів організації навчального процесу, системне, комплексне застосування інноваційних технологій.

Актуальність дослідження зумовлена соціальним замовленням на підвищення рівня професійної підготовки фахівця, що включає в себе й мовленнєву компетенцію, яка базується на знанні мовних та мовленнєвих норм, наукової та фахової термінології.

Проблема формування мовленнєвої компетенції на основі фахової термінології є надзвичайно актуальною для методики викладання української мови, особливо в технічному ВНЗ, оскільки саме під час навчання у вищому закладі освіти формуються засади фахового лексичного запасу. Зі школи абітурієнти приходять зі знанням загальних мовних норм: фонетичних, орфографічних, граматичних, синтаксичних, стилістичних тощо. У ВНЗ під час вивчення спеціальних дисциплін відбувається ознайомлення не тільки з особливостями майбутнього фаху, а й з його мовленнєвим забезпеченням. Цьому сприяє читання підручників, статей у фаховій періодиці, слухання лекцій, підготовка до семінарських занять. Розуміння науково-навчального тексту починається з оволодіння термінологічною лексикою, яка організовує мовну структуру наукового тексту, несе на собі центр ваги повідомлення, значною мірою впливає на формування інформаційної основи висловлювання, сприяє усвідомленому засвоєнню фахових дисциплін, підвищує ефективність спілкування у подальшій професійній діяльності, яка вимагає застосування української мови у виробничій сфері.

Вивчення досвіду сучасних ВНЗ технічного профілю свідчить, що засвоєння наукової та фахової термінології не розглядається в навчальному процесі як окремий компонент підготовки спеціаліста. Хоча доведено, що, оволодіваючи спеціальною термінологією, фахівець збагачує свій професійний лексичний запас, який є показником ґрунтовності підготовки спеціаліста будь-якої галузі.

Навчання наукової термінології фаху студентами технічних спеціальностей ускладнюється незначною кількістю або відсутністю технічної літератури на українській мові, а також українських словників технічних термінів. Це негативно позначається на формуванні українськомовної мовленнєвої компетенції майбутніх спеціалістів, призводить до заміни унормованого літературного мовлення російсько-українським суржи́ком, гальмує входження української мови в освітню і професійну сфери.

Питання формування мовленнєвої компетенції студентів-нефілологів, зокрема культури мовлення, професійного функціонального мовлення є основною метою та

завданням не лише навчальної дисципліни «Українська мова (за професійним спрямуванням)». Засвоєння термінів, робота з науковою термінологією, яку можна було б застосувати для навчання української фахової термінології студентів технічних спеціальностей залишаються проблемою навчально-виховного процесу.

Недостатнє вирішення проблеми навчання української наукової термінології фаху відчутно, коли студенти ВТНЗ пишуть реферати, дипломні й курсові роботи, працюють з навчальною літературою, виконують самостійні завдання, беруть участь у конференціях і семінарах за спеціальністю українською мовою.

Як правило, студенти-нефілологи мають недостатні знання з української мови, а професійна лексика зовсім не виділяється в окремий аспект.

Практика показує, що студентам просто необхідно знати, розуміти і використовувати професійну лексику в їх майбутній теоретичній та практичній діяльності. З цією метою, наприклад, у групах студентів-економістів (енергетиків, будівельників тощо) на заняттях української мови приділяється особлива увага роботі над професійною лексикою. Студент повинен, по-перше, знати лексичне значення термінів, по-друге, використовувати їх у своїй практичній діяльності. Студенти в цьому аспекті знайомляться і працюють з різними типами словників: академічний словник, словник термінів, тлумачний словник, український орфографічний і т.п.

Перш за все дається список наукових термінів - випереджальне завдання, яке передбачає як роботу на заняттях, так і велику самостійну роботу студентів з метою пояснення їх правопису, лексичного значення, функціональності та вживання на практиці. Наприклад, беремо термін «економіка». По-перше, акцентується увага на правописі цього слова. По-друге, - його походження (від грецького οἰκονομία - мистецтво ведення господарства, домоводство). Звертається увага на багатоплановість трактування його значень в академічних словниках: 1. Історично визначена сукупність суспільно-виробничих відносин, що економічний лад суспільства. 2. Народне господарство країни. 3. Наука, що вивчає виробничих, відносин у певній галузі або сфері суспільної діяльності [1, с.160].

Так трактує цей термін тлумачний словник чужомовних слів. А також наводяться приклади з інших словників. Робиться висновок, що різні словники дають своє трактування слова, обирається оптимальний варіант.

У ході лекції «Іншомовні та запозичені слова» викладач звертає увагу на вплив міждержавних, політичних, економічних, культурних стосунків на лексичний склад мови. Невід'ємною складовою практичних занять з цієї теми стає розширення лексичного запасу студента, в першу чергу, поповнення термінологічною та професійною лексикою, яка представляє найбільший шар іншомовної лексики. Вживання іншомовних термінів є нормою, якщо явища, процеси, техніка – відкриття інших країн. Поваги заслуговує й розвиток української термінології. Нині видаються українські термінологічні словники з різних галузей науки, що підтверджує могутність мови, як засобу формування мовного світу. Необхідним є застереження щодо втрати своєрідності: відчуження науки і освіти від національної основи, рідної мови впродовж століть зумовило термінологічну обмеженість. Але вже зроблені перші кроки – найбільш уживані терміни ідентифікуються з вітчизняними.

Студенти, опрацьовуючи тему «Термінологічна лексика у діловому мовленні», часто не можуть пояснити значення терміна, правильно вжити його в мовленні. Інтерес у студентів викликає пошукова словникова робота вітчизняних термінів, результатами якої стають синонімічні пари: екватор – рівник, процент – відсоток, екзамен – іспит та ін.

Частину теоретичного та практичного матеріалу слухачі курсу опановують самостійно. Але їхню самостійну роботу гальмує брак таких словників.

В умовах постійної нестачі навчального часу викладач використовує разом із традиційними формами контролю такими, як усне опитування, письмові завдання, тести, які дають йому змогу швидко (хоча іноді й поверхово) оцінити роботу майже всієї академічної

групи. Тести активізують процес опанування термосистеми фаху, оскільки передбачають свідомий вибір, аналіз, зіставлення.

Наступний етап роботи над термінами - студентам дається завдання для самостійного пошуку термінів з фаху і складання словника (економічних, радіотехнічних, екологічних тощо) термінів. Ця робота зацікавлює їх, і вони змагаються в кількісному і якісному пошуку термінологічної лексики.

В якості введення в другу спеціальність студентам дається завдання-змагання з пошуку профлексик і пояснення її лексичного значення. У роботі над професійною лексикою широко використовуються і нетрадиційні види занять. Вони несуть у собі елементи нового, розраховані на спільне взаємозбагачення викладача та студентів. На нетрадиційних заняттях використовується і позапрограмний матеріал, тема розглядається поглиблено. По можливості залучаються люди різних професій, наприклад, пов'язаних з економічною діяльністю: бухгалтери, менеджери, маркетологи, програмісти, економісти, банкіри і т.д. Створюються ситуації емоційного підйому, ситуації успіху для кожного студента з урахуванням його особистісних здібностей, інтересів і т.д. Даються домашні завдання письмового характеру для самостійної роботи і пошуку додаткового матеріалу, проводиться самоконтроль за словниками, довідковим посібникам тощо. А також проводиться перевірка типу консультації, перевірка робіт за допомогою диктанта, виконання в аудиторії роботи, аналогічної домашній, вибіркова перевірка, взаємоперевірка і т.д. Здійснюються форми перевірки якості засвоєння теоретичного матеріалу в сукупності з практичними навиками.

Викладачі ділового мовлення заохочують студентів до позааудиторної роботи, пропонуючи їм теми рефератів, доповідей на науково-практичних конференціях: Розвиток наукової термінології, Культура професійного спілкування та ін.

Протягом однієї години викладач не має спроможності збагатити словниковий запас студентів термінами, відшліфувати їх мовлення, але здатний збудити в них прагнення вдосконалювати свої мовні знання та навички протягом усього життя.

Цілісність навчально-виховної роботи можлива лише тоді, коли цілі суспільства або «соціальне замовлення» перетворені в цілі та завдання навчання і виховання, виражені мовою змісту навчального матеріалу та виховної роботи.

Лексичний запас сучасного суспільства, на жаль, дуже малий. І у студентів, як правило, дуже обмежений запас слів, особливо на першому курсі. З метою збагачення лексичного запасу для розуміння лекцій на 1-х - 3-х і старших курсах вищого навчального закладу, а також для засвоєння нового матеріалу за сучасними підручниками та посібниками просто необхідно знати, розуміти і вміти користуватися в усній та письмовій формах науковими термінами, спеціальною і професійною лексикою зі своєї майбутньої спеціальності. Так що принцип доцільності реалізовується у змісті навчального матеріалу на заняттях з української мови, на конкретній лексиці, відповідно до головних завдань навчального закладу. Паралельно йому реалізовується і принцип науковості, коли у студентів набула система теоретичних знань, необхідна достовірність фактів, явищ, закономірностей, наукова аргументація практичних висновків, дій. А також принцип зв'язку навчання з життям. Професійна спрямованість у даному випадку незаперечна для отримання відповіді на запитання: «Де, коли і як можна використовувати набуті знання в житті і на практиці?». Принцип систематичності і послідовності втілюється, по-перше, у строгому, логічному розташуванні навчального матеріалу як у навчальній програмі, так і в методах передачі знань студентам. По-друге, у послідовному оволодінні студентами знаннями з своєї майбутньої спеціальності, уміннями, навичками й одночасному їх застосуванню на практиці. На заняттях це відбувається в роботі з контекстом, відповідях на питання, тематичних і перевірочних диктантів, діалогів і полілогів, при комплексному аналізі тексту.

Перераховані вимоги є як би стрижневою основою при використанні інноваційних форм і методів роботи на заняттях. Вони широко використовуються на заняттях з української

мови, зокрема, і в роботі над професійною лексикою. Така робота дає свої позитивні результати, вона проводиться як введення в спеціальність і допомагає вирішувати завдання професійного, морального та інтелектуального характеру.

Література:

1. Сліпущко О.М. Тлумачний словник чужомовних слів в українській мові. – К.: Видавництво «Криниця», 1999. – С. 507.

Стаття присвячена проблемі професійної підготовки студентів ВТНЗ на заняттях з української мови. Автор розглядає питання опанування наукової та фахової термінології, удосконалення професійного мовлення.

Ключові слова: професійна лексика, наукова термінологія, фахова термінологія, професійне мовлення, лексичний запас, культура спілкування.

Статья посвящена проблеме профессиональной подготовки студентов вуза на занятиях по украинскому языку. Автор рассматривает вопрос овладения научной и профессиональной терминологии, совершенствование профессиональной речи.

Ключевые слова: профессиональная лексика, научная терминология, профессиональная терминология, профессиональное вещание, лексический запас, культура общения.

The problem of training students in engineering higher education school classes in Ukrainian language. The author examines the question of mastering the scientific and professional terms, the improvement of professional speech.

Keywords: professional vocabulary, scientific terminology, professional terminology, professional broadcasting, vocabulary, culture of communication.

УДК 378.147.88

К.Ю. Акуленко
м. Луцьк, Україна

ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ЕФЕКТИВНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ-ПЕДАГОГІВ ДО ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Постановка проблеми. На сьогоднішній день навчальні заклади мають достатню кількість комп'ютерної техніки та вихід в Інтернет. З'явилося таке поняття в освіті як ІКТ – інформаційно-комунікативні технології освіти. Комп'ютери знаходяться в навчальних класах, лабораторіях, бібліотеках, кабінетах. В результаті чого змінились умови навчання. Тепер педагог повинен бути інформаційно культурним.

До недавнього часу на лекційних заняттях викладачам доводилося задовольнятися лише дошкою, наочними посібниками у вигляді плакатів, окремих частин комп'ютера і телевізором, на якому за допомогою відеомагнітофона відтворювався запис з відеокасети. Велику частину матеріалу доводилося пояснювати. Як відомо, студент, та і будь-яка людина, запам'ятовує краще те, що не лише почує, але і побачить, оскільки при задіяні різних типів запам'ятовування матеріал засвоюється швидше, згідно опитування, яке провело ЮНЕСКО, у процесі викладання навчального матеріалу засвоюється 15% інформації, що сприймається на слух, і 65% – на слух і зір. На той час в навчальному процесі з'явився один з елементів інновацій – мультимедійна дошка та проектор. Викладачам довелося вивчати та освоювати їх для ефективного використання в навчальному процесі, звикати до деяких змін при проведенні лекції. Що правда проведення лекцій та теоретичних занять стало набагато цікавішим та захоплюючим для студентів. З'явилась можливість не лише показати студентам на великому екрані роботу в певних програмах, але і підготувати презентацію. Хоча деякі